

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 50372/20
Alen IVKOVIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 25. ožujka 2025.
u odboru u sastavu:

Gediminas Sagatys, *predsjednik*,

Davor Derenčinović,

Juha Lavapuro, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 50372/20) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Alen Ivković („podnositelj zahtjeva”), koji je rođen 1970., živi u Rijeci i kojeg je zastupao g. B. Čolić, odvjetnik u Rijeci, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 30. listopada 2020.;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovorima u pogledu odgode izvršenja presude donesene u korist podnositelja zahtjeva i u pogledu [povrede načela] jednakosti oružja u postupku pred Ustavnim sudom, a da se ostatak zahtjeva proglasi nedopuštenim;

očitovanja stranaka;

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na privremenu mjeru kojom je Ustavni sud, a da podnositelja zahtjeva nije obavijestio o postupku, odgodio izvršenje presude kojom je trgovačkom društvu („trgovačko društvo”) naloženo da podnositelju isplati novčani iznos, dok ne odluči o ustavnoj tužbi trgovačkog društva.

2. Presudom od 27. veljače 2020. koja je bila obvezujuća i ovršna na temelju domaćeg prava, Visoki trgovački sud je djelomično potvrdio i djelomično preinačio presudu Trgovačkog suda u Pazinu od 11. listopada

INTERPRETA
prijevodi i sudski tumači

2019. i naložio trgovačkom društvu da podnositelju zahtjeva isplati 4.323.684,34 kune (HRK; odnosno 573.851 euro (EUR)) sa zakonskim zateznim kamatama, kao i da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 784.339,35 HRK (104.100 EUR).

3. Podnositelj je 22. travnja 2020. pokrenuo postupak prisilne naplate pred Financijskom agencijom (FINA) za dio duga na temelju presude, a FINA je zaplijenila traženi iznos s računa društva.

4. Trgovačko društvo istodobno je podnijelo nekoliko pravnih sredstava protiv presude Visokog trgovačkog suda, uključujući sljedeće: (i) Vrhovnom sudu podnijelo je prijedlog za dopuštenje revizije; (ii) Ustavnom sudu podnijelo je ustavnu tužbu, uz prijedlog za donošenje privremene mjere radi odgode ovrhe presude.

5. Rješenjem od 30. travnja 2020. Ustavni sud je usvojio prijedlog trgovačkog društva i donio privremenu mjeru kojom je odgodio ovrhu presude Visokog trgovačkog suda do odluke o ustavnoj tužbi trgovačkog društva.

6. Nakon što je iz medija saznao za ustavnu tužbu trgovačkog društva i u njoj sadržan prijedlog za donošenje privremene mjere, kao i za rješenje Ustavnog suda o privremenoj mjeri, podnositelj je 25. svibnja 2020. od Ustavnog suda zatražio da mu dostavi preslike i ustavne tužbe i dotičnog rješenja. Dopisom od 3. srpnja 2020. Ustavni sud je odobrio njegov zahtjev i pozvao ga da podnese svoja očitovanja na ustavnu tužbu trgovačkog društva, što je on i učinio podnošenjem nekoliko podnesaka. U podnescima od 16. srpnja 2020. zatražio je i ukidanje mjere, bez uspjeha. Postupak u vezi s ustavnom tužbom trgovačkog društva zaustavljen je do okončanja postupka pred Vrhovnim sudom.

7. Vrhovni sud je rješenjem od 27. lipnja 2023. usvojio reviziju trgovačkog društva, ukinuo presudu Visokog trgovačkog suda i predmet vratio tom sudu na ponovno suđenje. Nakon toga je Ustavni sud rješenjem od 12. listopada 2023., ističući da je pobijana presuda ukinuta, proglasio ustavnu tužbu trgovačkog društva nedopuštenom i time ukinuo privremenu mjeru.

8. Dana 26. rujna 2024. Visoki trgovački sud ukinuo je presudu Trgovačkog suda u Pazinu od 11. listopada 2019. (vidi stavak 2. ove odluke) i vratio predmet na ponovno suđenje. Postupak je u tijeku pred prvostupanjskim sudom.

9. Podnositelj je u svojem prvotnom zahtjevu Sudu od 30. listopada 2020. prigovorio na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju zbog odgode ovrhe pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda donesene u njegovu korist. Prigovorio je i na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije da nije bio obaviješten o ustavnoj tužbi i prijedlogu za donošenje privremene mjere koje je trgovačko društvo podnijelo Ustavnom sudu niti mu je pružena mogućnost očitovanja na njih. U svojim daljnjim podnescima Sudu od 10. i 26. listopada 2023. i 9. prosinca 2024. u vezi s novim činjeničnim informacijama (vidi stavke 7. – 8. ove odluke)

podnositelj zahtjeva također je prigovorio, pozivajući se na iste članke i oslanjajući se na utvrđenja Suda u predmetu *Solomon protiv Hrvatske* (br. 679/11, stavci 60. – 63., 2. travnja 2015.), da je povrijeđeno načelo pravne sigurnosti jer je pravomoćna presuda u njegovu korist lišena svih pravnih učinaka.

OCJENA SUDA

A. Prigovori na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 o odgodi ovrhe domaće presude

10. Sud primjećuje, prvo, da i članak 6. stavak 1. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1. štite izvršenje pravomoćnih i obvezujućih presuda, a ne presuda koje podliježu preispitivanju višeg suda i mogu biti ukinute (vidi *Kural protiv Turske*, br. 84388/17, stavak 27., 19. ožujka 2024.; *Gjyli protiv Albanije*, br. 32907/07, stavak 33., 29. rujna 2009.; i *Preduzeće EVT protiv Srbije*, br. 3102/05, stavci 46. – 49., 21. lipnja 2007.), neovisno o tome je li odluka nižeg suda već bila ovršna na temelju domaćeg prava (vidi *Ouzounis i drugi protiv Grčke*, br. 49144/99, stavak 21., 18. travnja 2002., i gore navedeni predmet *Gjyli*, stavci 32. – 33.).

11. Ovaj predmet spada u potonju kategoriju. Konkretno, podnositelj je prigovorio zbog odgode ovrhe presude Visokog trgovačkog suda od 27. veljače 2020., koja je prema domaćem pravu bila obvezujuća i ovršna (vidi stavak 2. ove odluke). Međutim, tu je presudu preispitao Vrhovni sud, koji ju je ukinuo u revizijskom postupku (vidi stavak 7. ove odluke). U tim okolnostima Sud ne može utvrditi da bi se odgoda domaćih tijela u provedbi presude o kojoj je riječ mogla smatrati nespojivom s člankom 6. stavkom 1. Konvencije ili člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju (usporedi i gore navedeni predmet *Kural*, stavci 27. – 29., te *OOO Link Oil SPB protiv Rusije* (odl.), br. 42600/05, 25. lipnja 2009.).

12. Iz toga proizlazi da je ovaj dio zahtjeva očigledno neosnovan i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

B. Prigovor na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije o povredi načela jednakosti oružja

13. U mjeri u kojoj je podnositelj prigovorio da nije bio obaviješten o ustavnoj tužbi i prijedlogu za donošenje privremene mjere koje je trgovačko društvo podnijelo Ustavnom sudu te da mu nije pružena mogućnost očitovanja na njih, Sud ponavlja da načelo jednakosti oružja, koje je jedan od elemenata šireg pojma poštenog suđenja, zahtijeva da se svakoj stranci mora omogućiti da se upozna s očitovanjima koje je druga stranka dostavila u spis ili dokazima koje je predložila te da iznese primjedbe na njih (vidi, primjerice,

predmet *Hrdalo protiv Hrvatske*, br. 23272/07, stavak 34., 27. rujna 2011.). Taj se uvjet primjenjuje i na podneske u postupku pred Ustavnim sudom (vidi *Gaspari protiv Slovenije*, br. 21055/03, stavak 50., 21. srpnja 2009.).

14. Međutim, čak i u slučajevima u kojima se članak 6. primjenjuje na postupke o privremenim mjerama, u iznimnim slučajevima – kada, na primjer, djelotvornost zatražene mjere ovisi o brzom postupku donošenja odluke – možda neće odmah biti moguće ispuniti sve zahtjeve iz članka 6. (vidi, primjerice, *Micallef protiv Malte* [VV], br. 17056/06, stavci 83. – 86., ECHR 2009.).

15. U ovom predmetu, iako podnositelj prvotno nije bio obaviješten o ustavnoj tužbi trgovačkog društva podnesenoj Ustavnom sudu, koja je sadržavala i prijedlog za donošenje privremene mjere, Sud primjećuje da je o tome ipak bio obaviješten nakon odgode ovrhe presude Visokog trgovačkog suda. Svoja očitovanja na ustavnu tužbu podnio je i Ustavnom sudu, koji ju je na kraju proglasio nedopuštenom (vidi stavke 6. i ove 7. ove odluke). Iz toga proizlazi da je, u pogledu ustavne tužbe trgovačkog društva, pred Ustavnim sudom u cijelosti poštovano načelo jednakosti oružja.

16. U pogledu rješenja Ustavnog suda o usvajanju prijedloga trgovačkog društva i o donošenju privremene mjere, čak i pod pretpostavkom primjenjivosti članka 6. na taj postupak o privremenoj mjeri, Sud primjećuje da je tom odlukom samo naložena odgoda ovrhe presude Visokog trgovačkog suda te je to stoga bila hitna mjera za očuvanje *statusa quo*. Sud primjećuje da podnositelj nije odmah obaviješten o prijedlogu trgovačkog društva za donošenje privremenih mjera i da mu nije pružena mogućnost očitovanja na taj prijedlog. Međutim, kao što je već navedeno, Ustavni sud mu je ipak u jednom trenutku dostavio preslike i ustavne tužbe trgovačkog društva (koja je sadržavala prijedlog za donošenje privremene mjere) i svojeg rješenja te ga je pozvao da podnese očitovanja (vidi stavak 6. ove odluke), čime mu je dao priliku da iznese argumente u prilog tvrdnji da bi mjeru trebalo ukinuti.

17. Podnositelj zahtjeva je to i učinio 16. srpnja 2020., otprilike tri mjeseca nakon donošenja mjere, tražeći poništenje rješenja Ustavnog suda i ukidanje mjere (vidi stavak 6. ove odluke). Ustavni sud je već tada mogao ukinuti mjeru da je podnositeljeve argumente smatrao uvjerljivima. Međutim, nakon što je zaprimio zatražena očitovanja podnositelja na privremenu mjeru, Ustavni sud nije odlučio ukinuti privremenu mjeru (vidi stavak 7. ove odluke).

18. Sud zaključuje da se podnositelj mogao brzo očitovati na prijedlog trgovačkog društva i zatražiti poništenje rješenja Ustavnog suda o donošenju privremene mjere, kojim je očuvan *status quo*, te ukidanje mjere. Ovaj predmet stoga treba razlikovati od gore navedenog predmeta *Gaspari* (stavak 51.), u kojem podnositelj nikada nije bio obaviješten o ustavnim tužbama koje je podnijela druga stranka u postupku i u kojem odluku Ustavnog suda nije bilo moguće naknadno poništiti.

19. Iz toga proizlazi da je i ovaj dio zahtjeva očigledno neosnovan i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

20. S obzirom na navedene zaključke, Sud ne smatra potrebnim ispitati preostale prigovore Vlade o nedopuštenosti.

C. Prigovori na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1 o navodnoj povredi načela pravne sigurnosti

21. Vlada je tvrdila da podnositelj zahtjeva, u mjeri u kojoj se njegov prigovor odnosio na ukidanje presude Visokog trgovačkog suda od strane Vrhovnog suda (vidi stavke 2. i 7. ove odluke), nije pravilno iscrpio domaća pravna sredstva jer nije podnio ustavnu tužbu protiv odluke Vrhovnog suda od 27. lipnja 2023. Uzimajući u obzir svoju sudsku praksu o tom pitanju (vidi *Pavlović i drugi protiv Hrvatske*, br. 13274/11, stavak 32., 2. travnja 2015., i ondje navedena upućivanja), Sud ne vidi razlog da presudi drugačije u ovom predmetu.

22. Iz toga proizlazi da je ovaj prigovor nedopušten na temelju članka 35. stavka 1. Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava i mora se odbaciti na temelju članka 35. stavka 4.

Iz tih razloga sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 2. svibnja 2025.

Dorothee von Arnim
zamjenica tajnika

Gediminas Sagatys
predsjednik